

ступа: minfin. com. ua 'Налоги' Налоговый кодекс) собственники не платят. Коллизия налицо, помимо повышенной нагрузки на земельный участок (если дача расположена на землях сельскохозяйственного назначения), собственник еще и не обременен уплатой налогов, а следовательно, страдает государственный бюджет. Конечно, на такие законодательные ляпы (или недоговорки) контролирующие органы Госкомзема просто закрывают глаза. А что? Дело-то житейское.

Гайдаржи С. О.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри аграрного, земельного та екологічного права*

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО КАДАСТРУ ПРИРОДНИХ ТЕРИТОРІЙ КУРОРТІВ

Відповідно до Закону України «Про курорти» від 5 жовтня 2000 року (Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 50. – Ст.435), указу Президента України «Про деякі заходи щодо розвитку туристичної та курортно-рекреаційної сфер України» № 207/2003 від 11 березня 2003 року (Урядовий кур'єр від 15.03.2003, № 49) і постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку створення і ведення Державного кадастру природних територій курортів» від 23 травня 2001 року (Офіційний вісник України. – 2001. – № 21), в Україні створюється система державного моніторингу природних територій курортів. Це відкрита інформаційна система, пріоритетами функціонування якої є захист життєво важливих екологічних інтересів людини та суспільства, збереження природних екосистем курортів, відвернення змін екологічного стану курортних територій, родовищ природних лікувальних ресурсів та інших властивостей природних територій курортів.

На нинішньому етапі реформування курортної справи, створення можливостей ефективної обробки і управління інформацією у відповідній інформаційній системі, підтримки зв'язку з іншими галузевими кадастрами та інформаційними системами найбільш важливим завданням є створення і ведення Державного кадастру природних територій курортів (далі – Кадастр). Створення та запровадження єдиної автоматизованої системи Кадастрів забезпечить можливість більш ефективного управління природними лікувальними ресурсами, створить передумови для перетворення курортно-рекреаційного комплексу України у високорентабельну та конкурентоспроможну галузь економіки (Система державного моніторингу природних територій курортів України <http://www.ecologylife.ru/tyrizm-kurort/1656.html>).

Державний кадастр природних територій курортів є зводом відомостей у текстовій, цифровій та графічній (картографічній) формі про пра-

вовий статус, належність, режим, географічне положення, площу, кліматичні особливості, види та запаси природних лікувальних ресурсів, якісні характеристики природних територій курортів, їх лікувальну, профілактичну, реабілітаційну, природоохоронну, наукову, рекреаційну та іншу цінність (Про загальнодержавну програму формування Національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки: Закон України від 21 вересня 2000 року // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 47. – Ст. 405).

За вказаною постановою КМУ від 23 травня 2001 року, до Кадастру включаються відомості про природні території курортів за адміністративно-територіальним принципом та за видами природних лікувальних ресурсів (мінеральних і термальних вод, лікувальних грязей та озокериту, ропи лиманів і озер, акваторій морів, кліматичних, ландшафтних, екологічних та інших умов). За офіційним законодавчим визначенням, курорт – це освоєна природна територія на землях оздоровчого призначення, що має природні лікувальні ресурси, необхідні для їх експлуатації будівлі та споруди з об'єктами інфраструктури, використовується з метою лікування, медичної реабілітації, профілактики захворювань та для рекреації і підлягає особливій охороні.

Відомості для ведення Кадастру природних територій курортів подаються з документованих джерел інформації, зокрема: про властивості земель – за даними Державного земельного кадастру; про реабілітаційну, профілактичну, наукову, рекреаційну цінність курорту – за даними МОЗ; про географічне положення територій курортів – за даними Державного картографо-геодезичного фонду; про інженерно-геологічний стан територій курортів – за даними Державного інформаційного геологічного фонду; про будинки, споруди та інженерну інфраструктуру на території курортів – за даними містобудівного кадастру населених пунктів; про стан навколишнього природного середовища, природні ресурси, кліматичні характеристики – за даними Мінприроди; про наявність колективних та індивідуальних засобів розміщення – за даними місцевих органів виконавчої влади.

Для ведення Кадастру може використовуватися інформація, одержана шляхом проведення спеціальних натурних спостережень, аналітичних робіт. Відомості з Кадастру надаються центральним і місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування безоплатно.

Структура Державного кадастру природних територій курортів передбачає включення таких відомостей: реєстр земельних ділянок, що складають курортну територію; реєстр власників та користувачів земельних ділянок; розподіл земель природної території курорту; реєстр об'єктів господарювання; відомості про заклади курортної території; характеристика лікувально-оздоровчої бази; наявність та розподіл будинків (споруд) курортної території; клімато-географічна характеристика курортної те-

риторії; інженерно-геологічна ситуація курортної території; екологічне зонування території курорту; характеристика природних лікувальних ресурсів тощо.

Державний кадастр природних територій курортів дозволяє забезпечити збирання, оброблення, збереження та аналіз інформації про стан курортних територій та природних лікувальних ресурсів, прогнозувати їх зміни під впливом господарської діяльності, розробляти науково обґрунтовані рекомендації для прийняття управлінських рішень, забезпечувати розроблення комплексних планів розвитку курортних територій та корегування містобудівної документації (Екологічне право України: підручник для студентів вищих навчальних закладів / За ред. Каракаш І.І. – Одеса: Фенікс, 2012).

Гайдаржи Х. А.

*Національний університет «Одеська юридична академія», аспірантка
кафедри аграрного, земельного та екологічного права*

ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ВІДЧУЖЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМ ПЕРЕРОБНИМ КООПЕРАТИВОМ

Сільськогосподарський переробний кооператив відповідно до Закону України «Про сільськогосподарську кооперацію» від 17 липня 1997 року в редакції від 19 січня 2013 року, створюється для здійснення переробки с/г сировини, що виробляється членами такого кооперативу (виробництво хлібобулочних, макаронних виробів, овочевих, плодово-ягідних, м'ясних, молочних, рибних продуктів, виробів і напівфабрикатів з льону, луб'яних культур, лісоматеріалів і пиломатеріалів тощо). Навіть саме визначення надається законодавцем через призму функціонального призначення відповідного кооперативу. Такий підхід передбачає наявність повноцінного підприємства – цілісного майнового комплексу, що придатний та достатній для здійснення повного циклу виробництва певної с/г продукції. Таке підприємство, якщо воно є власністю с/г переробного кооперативу, може бути відчужене як єдиний об'єкт. В даній ситуації правове положення с/г переробного кооперативу, що залишається без підприємства, не врегульовано чинним законодавством.

Правові питання сільськогосподарської обслуговуючої кооперації вивчались відомими вченими, серед яких Я. З. Гасцька-Колотило, О. В. Гафурова, Н. С. Гавриш, В. В. Зіновчук, П. Ф. Кулинич, В. М. Масін, В.І. Семчик, А. М. Статівка, Н.І. Титова, В. Ю. Уркевич, В.І. Федорович та інші вчені. Однак, органічна пов'язаність с/г переробного кооперативу із виробництвом та правові наслідки відсутності такого зв'язку потребують додаткових наукових пошуків. Таким чином, метою дослідження є визна-